

Dat was Simon Korteweg, dit is H III, NOS-Jazz, Mdr. NOS Jazzgeschiedenis, deel 49.

plaat 1 Chick Webb a/h Orchestra: Stompin' at the Savoy (Sampson, Webb, Goodman)
A/laatste - 3:10 - CBS 62996

"Stompin' at the Savoy" van Edgar Sampson in de oorspronkelijke uitvoering door de band van Chick Webb, 18 mei 1934 door Columbia in New York opgenomen. De band: Mario Bauza, Reunald Jones en Taft Jordan-trompetten, Sandy Williams-trombone, Pete Clark en Edgar Samson-alt, Elmer Williams-tenorsaxofoon. Joe Steele-piano, John Trueheart-gitaar, John Kirby-bas, leider Chick Webb-drums. ~~Chick~~ William Webb werd ~~in~~ in Baltimore geboren, op 10 februari van mogelijk het jaar 1909. Als 11-jarige ging hij drums spelen, kwam rond 1925 naar New York waar hij in '26 voor het eerst een eigen orkest had. Met zijn 'Harlem Stompers' begon hij januari 1927 in de Savoy Ballroom in Harlem aan Lenox Avenue, sinds eind '31 had hij daar met regelmaat zeer langdurige engagements, want de Chick Webb Band was met Claude Hopkins en de Savoy Sultans voor de mensen in het 'Home of the happy feet' de beste band. Webb had als kind wervelkolom-tbc, ~~in~~ in '38 ^{kwam} hij een ernstige pleuritis, 16 juni 1939 overleed hij in zijn geboortestad na een nier-operatie, dertig jaar oud.

Solisten in "Stompin' at the Savoy" waren Mario Bauza-trompet, Sandy Williams-trombone, Elmer Williams-tenorsaxofoon ~~en als laatste~~ Reunald Jones trompet, ^f Een Decca-opname nu van 19 november 1934, weer een klassiek geworden Edgar Sampson-stuk: "Don't be that way".

plaat 2 Chick Webb a/ h Orchestra: Don't be that way (Sampson, Parish, Goodman)
B/4 - 2:39 - Ace of Hearts AH 32

"Don't be that way", Chick Webb and his Orchestra voor Decca in New York, 19 ^{nov}ember 1934, met solistisch Elmer Williams-tenorsaxofoon, componist Edgar Sampon-alt saxofoon, Sandy Williams-trombone, ~~en~~ Mario Bauza-trompet, ^f Inmiddels was trompettist Reunald Jones vervangen door Bobby Stark van de Fletcher Henderson Band, Claude Jones was tweede trombonist geworden. Vrij wat theaters in Harlem waar shows gegeven werden, hadden één keer in de week een zogenaam^{de} 'amateur night' voor zangers, dansers en andere amateurs of semi-professionals die het show-vak in wilden. ~~in~~ Aan zo'n avond in het Harlem Opera House, dat net als het fameuze Apollo Theater eigen^{de} dom was van Frank Schiffman, ^{deed} een 17-jarig zangeresje mee, Benny Carter leidde toen het huiskerkorkest en ^{Bardu Ali} ~~in~~ zat in de zaal. 12 juni 1935 maakte zij als gevolg van dat alles haar eerste plaatopname met de band van Webb: Ella Fitzgerald.

plaat 3 Chick Webb a/h Orchestra: I'll chase the blues away (Sampson, Harrison)
A/laatste - 2:37 - Brunswick 87 533

*Pete Clark - tenorsaxofoon
Sandy Williams - trombone
Elmer Williams - tenorsaxofoon
Chick Webb - drums*

"I'll chase the blues away", alweer van Edgar Sampson, Chick Webb and his Orchestra voor Brunswick in New York, 12 jun i 1935 met voor het eerst zangeres Ella Fitzgerald, 17 jaar oud want 25 april 1918 geboren in Newport News, Virginia. Bardu Ali die als showdirigent van de Chick Webb Band fungeerde, had Ella Fitzgerald bij Webb geïntroduceerd en ~~had~~ ^{overleefd} de grootste moeite de orkestleider van haar zangkwaliteiten te overtuigen. Bardu Ali had in het Harlem Opera House een Hoagy Carmichael song van haar gehoord, "Judy", 2 juni 1936 nam ze met de Webb Band een andere weinig bekende song van hem op: "Sing me a swing song".

plaat 4 Chick Webb a/h Orchestra: Sing me a swing song (Hoagy Carmichael, S. Adams)
3/4 - 2:35 - Brunswick 349 500 DXY

"Sing me a swing song" van Hoagy Carmichael, Ella Fitzgerald met de band van drummer Chick Webb voor Decca in New York, 2 juni 1936. Drie jaar later, na de dood van Webb zou ze een jaar lang het orkest leiden.

In het midden van de jaren dertig was Amerika door het dieptepunt van de economische depressie heen en kon de Savoy Ballroom het zich permitteren met regelmaat drie orkesten per avond te laten spelen, zoals in '34 naast Chick Webb ook Willie Bryant en Teddy Hill. Willie Bryant, geboren in 1908 in New Orleans, was van huis uit danser - hij werkte o.a. met de vermaarde Whitman Sisters in de Bessie Smith Show - maar begon te zingen in de begeleidingsband van Buck & Bubbles, pianist en danser respectievelijk. Van '34 t/m '38 leidde hij een eigen band waarbij hij zong en teksten zei. Dit verhaal uit 1935 gaat weer eens over marihuana, ~~de~~ ~~band~~ ~~van~~ ~~Chick~~ ~~Webb~~ ~~en~~ ~~Willie~~ ~~Bryant~~. "A viper's moan".

band Willie Bryant a/h Orchestra: A viper's moan (Willie Bryant)
NB 42235 - 3:23 - HMV JF 27

Voor Victor in New York: Willie Bryant and his Orchestra: "A viper's moan", 4 januari 1935. ~~XXXXXXXXXX~~ In de band o.a. ^ualtsaxofonist Glyn Paque, pianist Teddy Wilson en drummer Cozy Cole, soli door tenorsaxofonist Johnny Russell en de arrangeur van de band, trompettist Edgar 'Puddinghead' Battle waarvan Willie Bryant zei dat ook hij een fervente marahuanaroker was - dat hoor je tegenwoordig toch niet meer bij de Skymasters ~~in~~ ~~de~~ ~~band~~ ~~van~~ ~~Chick~~ ~~Webb~~ ~~en~~ ~~Willie~~ ~~Bryant~~ Vollebrecht of zo. De Savoy Ballroom 1934: drie orkesten spelen iedere avond meteen na elkaar, we hoorden Chick Webb en Willie Bryant, dit is de derde: Teddy Hill.

plaat 5 Teddy Hill a/h Orchestra: The Harlem twister (Teddy Hill)
A/G - 2:05 - RCA Victor LPM-~~500~~ 10116

Teddy Hill and his NBC Orchestra met een stuk van de orkestleider: "The Harlem twister", mogelijk gearrangeerd door Howard Johnson. Voor Bluebird in New York, 26 maart 1937. Bill Dillard, Frankie Newton en Shad Collins-trompetten, Dickie Wells-trombone, Russell Procope en Howard Johnson-alt-, Teddy Hill en Cecil Scott-tenorsaxofoons. Sam Allen-piano, John Smith-gitaar, Richard Fullbright-bas, Bill Beason-drums. Solisten in "The Harlem twister": Procope op klarinet, Dillard-trompet, Wells-trombone en Teddy Hill-tenorsaxofoon. Hij was 7 december 1909 in Birmingham, Alabama, geboren, begon op drums, speelde daarna trompet en uiteindelijk tenorsaxofoon en klarinet. Hij werkte in de band van de Whitman Sisters, de danseressen, in 1926 en '27 bij de band van Luis Russell, en leidde sinds '32 zijn eigen band in het Lafayette Theater, de Savoy Ballroom en de Ubangi Club. In 1940 hield Teddy Hill als orkestleider er mee op en werd manager van Minton's Play House in Harlem, hij overleed in Cleveland, Ohio, augustus 1978. In 1937 maakte de band een toernee door Engeland en Frankrijk, en toen was trompettist Frankie Newton die een jaar eerder Roy Eldridge was opgevolgd, vervangen door de twintigjarige John Birks Gillespie, genoemd Dizzy. Bill Dillard zingt en Dizzy Gillespie speelt de trompet-solo in "Yours and mine", 17 mei 1937 voor Victor opgenomen in New York; ~~slat van deel 49 in de NOS Jazzgeschiedenis, Mdr.~~

plaat 6

Teddy Hill a/h NBC Orchestra: Yours and mine (Freed, Brown)
A/2 - 2:38 - RCA Victor LPM 530

"Yours and mine", Zedel, Hill 1/4. Orch.

Dat was 't ~~3^e~~ stuk van deze sessie,
het 5^e van de 2-takel 6 sluit dit
4^e deel af. King Porter Stomp
met Dickie Wells - tbn, Russell Procope - alt-saxo.
Teddy Hill - tenor saxofoon en trompettist
Pete, Gillespie. Dit was de nas van Jack. Makk.
id : King Porter Stomp (Minton)
A/1 - 3:02 - id